

MC RANIN, un GESTLEMAN al artelor

A VIII-a ediție. BABEL are deja tradiție. Cum ați rezuma, în cât mai puține cuvinte (că doar suntem în plin GEST), cele șapte ediții de până acum?

Așa cum o spuneam și la televiziune, îmi amintesc mai ales primele ediții. Necunoscutul înspăimântător de la prima ediție, o ediție pilot în care exuberanța intelectuală care ne acorda cu tot ce se întâmpla în marele teatru mondial în 2008 și, mai ales, ediția cu buget zero când am hrănit oaspeții cu mâncare gătită de femeile din teatru. Reluarea după o pauză de trei ani a fost extrem de dificilă, dar s-a făcut. Nu pot să vorbesc în termeni evolutivi. Toți se așteaptă să afirmăm o creștere de la an la an. Personal sunt doar interesat de o puritate artistică și de respectarea conceptului festivalului, adăugând an de an tendințe și mari spectacole în funcție de tema abordată. Nu îmi doresc să supradimensionăm festivalul, ci mai degrabă, o continuitate pe care astăzi unii o numesc tradiție.

Mai contează GESTUL (Gestul contează)?

Gestul contează numai atunci când nu este obscen și aduce o multitudine de semnificații mai ales când cuvintele sunt prea sărace. Pentru omul de teatru, gestul amintește de spectacolul primordial de încercarea omului mut, primitiv, de a îndupleca divinitatea și a îmbrățișa necunoscutul încercând să lumineze cu vărfurile degetelor întunericul peșterii. Omul pipăind lumea se descoperă pe el și rușinat își ridică mâinile într-un gest pios de rugăciune, iar atunci apare ritualul atât de drag teatrului. Teatrul-dans, teatrul-fizic, teatrul gestual nu este decât o transfigurare în modernitate a primului gest. Actorul poate să trișeze folosindu-se de cuvinte, dar mâinile îl trădează pentru că acestea descriu gesturi care nu sunt neapărat controlate. Poate de aceea trebuie să ne întoarcem mereu la gest încercând să ne stăpânim instinctele. Gestul semnifică apropierea dintre oameni prin strângere de mână, iubirea prin atingerea celui alt, furia prin gestul violent, decăderea prin gestul obscen prea des întâlnit din păcate în trista noastră realitate. Rolul artistului este și acela de a sublima gestul.

Este o ediție în care se desfășoară mai multe spectacole/evenimente simultan. E prima dată când poți să alegi, dar rămâi și cu frustrări. Ce înseamnă asta pentru publicul târgoviștean de Babel?

Înseamnă că este obligat să aleagă, să facă apel la propria curiozitate sau să-și desăvârșască cultura. Teatrul este o alegere. Viața este o alegere. Dacă ar fi să aleg între Cehov și Shakespeare, ce aș putea face? Dar eu nu am obligat spectatorii la alegeri atât de dificile. Îmi amintesc de perioada comunistă în care nu existau tarabe cu fructe. Aceste tarabe le-am văzut în occident. Dacă sub comunism nu puteai alege, acum trebuie să fim fericiți că putem face această alegere. Și dacă nu suntem capabili să alegem, atunci spectacolele ne vor alege pe noi și totul va fi o minunată întâmplare întâmplătoare în jurul unei teme fundamentale care ne preocupă pe toți: **Gestul**.

Ce întrebare nu ați vrea să vi se pună în Festival?

Nu pot răspunde la această întrebare, pentru că eu răspund la toate întrebările. Din nefericire, sunt o persoană politicoasă.

[a consemnat Corneliu Jipa]

MC RANIN, a GESTUREMAN of arts

The 8th edition. BABEL already has a tradition. If you could tell us in a few words as possible (being all in GESTure) what were the seven editions all about up until now?

As I was explaining on television I especially remember the first editions, it was a trial edition where the intellectual exuberance kept us in touch with what was happening in the great world theatres in 2008; moreover, it was an edition with no budget, where the women employees, cooked food for the guests. To revive it after a break of three years was very difficult but it was done. I cannot talk in progressive terms. Everyone expected us to evolve year by year. I am personally only interested in an artistic purity and in the correspondence with the concept of the festival, adding year by year trends and shows according to the explored theme. I do not want to overrate the festival and more likely we want a continuity which some call it today a tradition.

Does the GESTURE still matter?

The gesture matters only when it is not obscene and when it brings a multitude of meanings, especially when words are not expressive enough. For the theatre expert, the gesture reminds him of the primordial show, of the primitive men's attempt to pacify the divinity and embrace the unknown by trying to light up with their fingertips the darkness of the cave. The human being touching the world discovers himself and ashamed of it he raised his hands in a pious gesture of praying and then the ritual becomes so dear to the theatre. The dance theatre, the physical theatre, the gesture theatre are only the transformation into modernity of the first gesture. The actor can cheat using words, but his hands betray him because they describe gestures which cannot necessarily be controlled. Maybe that's why we must always go back to the gesture, attempting to suppress our instincts. The gesture means the closeness between people using for example the handshake, love is expressed through touching another, fury through the violent gesture, the degradation through the obscene one so frequently used in our sad reality. The role of the artist is also the one of putting the emphasis on the gesture.

It's an edition where it takes place simultaneously many shows/events. It's the first time you can choose. But it also gives you frustrations. What does the Babel Festival mean for the public of Târgoviște?

It means that is forced them to choose, to use their own curiosity and to complete their culture. The theatre is a choice. Life is a choice. But if I had to choose between Chekhov and Shakespeare, what could I have done? But I did not force the public to make such a difficult choice. I remember the communist period where there were no stands with fruits. I saw those stands in the West. If during communism we were not allowed to choose, now we must be happy that we can make this choice. And if we are not capable of choosing, then the shows will choose us, and everything will turn out to be a delightful accidental encounter around a main theme which preoccupies us all: the gesture.

What kind of question wouldn't you like to be asked?

I cannot answer this question because I always answer. Unfortunately, I am a polite person.

[a tradus Teodora Negoii]

babel
[festivalul] [artelor] [spectacolului] [târgoviște]
 ediția [VIII] anul [MMXVIII]
4-10 Iunie 2018

GESTUL ②

CONSILIUL LOCAL TÂRGOVIȘTE
 PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TÂRGOVIȘTE

ROMÂNIA
 1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

TEATRUL
 TONY BULANDRA
 TÂRGOVIȘTE

avantGEST

Spectacolul de teatru se poate face din nimic, cu o singură condiție: să aibă teatralitate. Printr-un actor pus într-o lumină pe-o scenă se pot derula stări, se pot spune povești doar prin gest. Se exprimă artistic prin gest, la festivalul internațional de teatru din 2018, organizat de Teatrul "Tony Bulandra" din Târgoviște trupe de teatru din 26 de țări: India, Belgia, Italia, Germania, Franța, Anglia, Islanda, Scoția, Finlanda, Lituania, Polonia, Slovacia, Portugalia, Algeria, Kazahstan, Coreea de Sud, Japonia, Mexic, Rusia, Republica Moldova, Bosnia-Herțegovina, Armenia, Iran, Serbia, Ungaria, România.

Pentru că tema festivalului este GESTUL, la această ediție nu vor avea loc concerte, dar vor fi spectacole de stradă din Polonia și Italia, precum și momente pregătite special pentru "BABEL" de către actorii teatrului târgoviștean.

După întâlnirile matinale „Babel”, când au loc lansări de carte teatrală, workshop-uri ale unor profesorii de teatru: Scott Johnston și João Mota, atelierele susținute de: Dimitri Aryupin (Rusia), Aditi Venkateshwaran (India), JeungWoo Son (Coreea de Sud), sau conferința scenografului Jean-Guy Lecat care a lucrat și lucrează cu marele regizor Peter Brook urmează spectacolele din program, între 3 și 5 reprezentații pe zi, în următoarele spații: Sala Mare, Sala Studio, Casa Sindicatelor, Muzeul de Istorie, Piața Mihai Viteazul, Curtea Domnească.

În realitatea crudă, murdară, cu sfera politicului care ne îmbolnăvește de perplexitate cronică, BABEL FAST rezistă și există, ne arată că umanitatea se poate salva prin teatru. Lumea gestului e semiotică, iar gestul nu-i decât o **Artă a viului**, exact așa, cu majusculă, pentru societatea care-și trăiește pe rețeaua de socializare neputințele, tristețile, nemulțumirile, bucuriile, satisfacțiile.

Despre ce înseamnă tema festivalului finanțat de Consiliul local și primăria din Târgoviște, MC Ranin, managerul Teatrului "Tony Bulandra" din Târgoviște precizează: "Gestul este formă și energie. Conține informație și vorbește mult mai ușor și mai rapid despre arhetipuri decât o pot face cuvintele. Face ca esențialul să înflorească în prezent și să atingă astfel coarda sensibilă. Emoția se naște prin sugestie și aceasta ține de fragilitatea simțurilor, care răspund mai prompt decât răspunde mintea la stimuli intelectuali. Bineînțeles că gestul trebuie încărcat de sens. Altfel el este un gol, o minciună pe care o rostește corpul. Cât de greu este pentru un actor să armonizeze pe scenă adevărul cuvântului cu adevărul gestului? Și cât de mult distruge un gest fals tot personajul de până atunci... Într-o lume care a devenit mută în a-și exprima autenticele trăiri și surdă față de tot ceea ce este lipsit de pragmatism, gestul contează. Un gest poate schimba lumea! La BABEL 2018 ne propunem să reflectăm și să acționăm prin Gest!"

La un secol de existență națională, dincolo de estetica urâtului și frumosului, gestul rămâne un limbaj de comunicare, o punte spre lume, un mod de a educa un public prin teatru. Să ne bucurăm împreună și la această ediție a festivalului internațional de teatru!

„Elemente”, „Superstiții”, „De criză...”, „Vorbire”, „Culori”, „Corpul”, „Sunetul” – sunt cele **șapte ediții BABEL** – Festivalul Artelor **Spectacolului Târgoviște (FAST)**. **„Un gest poate schimba lumea!”** – în an Centenar – **căci „Gestul”** este tema **ediției a VIII-a, care are loc între 4 și 10 iunie, la Târgoviște.**

[Monica Andrei, critic de teatru]

Iată-ne din nou în... FOAIE(R)...

Locul unde începe spectacolul. De-aici începe povestea. Povestea unei noi ediții BABEL. A 8-a. Și fiindcă această ediție se desfășoară sub semnul GEST-ului, încerc să fac un inventar al tuturor acțiunilor noastre legate de GEST, acum, când festivalul încă nu a dat în clocot. Așadar, prima remarcă – de la intrarea în foaiere - ar fi că lumea schițează acel GEST de a privi în jur. Urmează gestul de a zâmbi, de a da mâna cu vreo cunoștință, de a te dezbrăca la garderobă, gestul de-a-ți căuta biletul, gestul de a verifica ceasul, gestul de a aștepta, de-a te lăsa înconjurat de alți oameni, de-a-ți închide telefonul, de-a intra în sală, de-a-ți căuta locul și apoi, de-a te așeza... În fine, începe spectacolul. Acuma urmează cu totul și cu totul alte gesturi. Gestul de-a te mira, a te emoționa, a admira, a urmări, a fi atent. Gest după gest, ca într-un gest continuu. Teatrul ca GEST! Un Babel al gesturilor din toată lumea. Iar la final, acel GEST de recunoștință, gestul de a aplauda. E GESTUL suprem! Pentru cei care au făcut acel GEST de a ne dăruia minunate clipe de bucurie. La plecare, să nu uităm, să ne promitem că vom mai face un GEST. Gestul de-a reveni!...

[Horațiu Mihaiu, scenograf]

Here we are again in...the FOYE(R)...

It's the place where the show starts. From here the story begins. It's the story of a new BABEL edition, the 8th one. And because this edition takes place under the sign of the GESTURE, I try to make a list of all our actions which are linked to the GESTURE, now, when the festival still did not reach its climax. Therefore, my first remark – from the entrance in the lobby – would be that the world makes the gesture of looking around. Then it is followed by the gesture of smiling, the one of shaking hands with an acquaintance, of undressing at the checkroom, the gesture of searching for your ticket, the gesture of checking the time, the gesture of waiting, of letting yourself be surrounded with people, of turning off your phone, of entering in the room, of searching your seat, of sitting down... Lastly, the show starts. Now all these are followed by all kinds of other gestures. It's about the gesture of being amazed, of being touched, of admiring, of following, of being attentive. It's a Gesture after gesture, like a continuous gesture. The theatre as a GESTURE! It's a Babel of gestures from all around the world. And in the end it's that GESTURE of gratitude, the gesture of clapping. It's the supreme GESTURE! Those who made that GESTURE gave us amazing moments of happiness. When we leave, let's not forget, to promise one another that we will make another GESTURE, the one of returning!...

Be my GEST

Ediția a 8-a. Dacă aș face GESTUL de a întoarce 8-ul ar ieși infinit. Și iată cum un GEST poate renumera un festival. La urma urmei GESTUL contează!

Dacă în începutul primordial al semnificării umane gestul era limbaj, astăzi a ajuns metaforă, chiar stil de viață. Nu ne putem despărți de gest. Nici măcar în fotografii. A nu face niciun gest este deja un gest.

În teatru e simplu. Distanța față de public implică o gestualizare amplă. Se învață. În timp. Publicul știe că e mai mult decât în viața normală, dar se duce în poveste.

În teatrul clasic japonez se poate juca și în semne, gesturi care sunt incluse în măști, în obiecte. Acolo publicul e avizat.

În teatrul antic, masca fără gest era de neconceput. Aplecarea, măștii (cutie de rezonanță), înălțarea ei aveau semnificații clare.

La urma urmei, GESTUL chiar contează. Contează pentru o mai bună înțelegere și pentru o subliniere ghidușă și pentru o metaforizare.

Și desigur, putem vorbi despre GESTUL victoriei, GESTUL renunțării, GESTUL politic, GESTUL apropierii și câte și mai câte altele.

BABEL FAST, ediția a 8-a este un GEST de adâncă reverență pentru publicul târgoviștean, pentru oraș și pentru toți cei care vor face gestul de a fi alături de noi.

[Corneliu Jipa]

Cuvinte și expresii noi în GESTival

- Vorbe, vorbe, vorbe... **Gestul** e tăcere...
- Sloganul BABEL 2018: „**Gest** do it!”
- **GEST**ionar = chestionar de gesturi
- Latinisme: Qui pro**Gest**?; **Gestina** lente; De **gestibus** non disputandum; Mortua **gest**

Be my Gesture

It's the 8th edition. If I had the gesture to turn the 8 it will transform in the infinite. And look how a GESTURE can renumber a festival. After all the GESTURE is all that matters!

If in the primordial beginning of the human expression the gesture was the language, today it became a metaphor, even a style of living. We cannot be separated from the gesture. Not even in photos. Not doing any gesture is already a gesture.

In theatre it is easy. The distance from the public implies an extensive gesturing. It can be learned. In time. The public knows that is much more than in the normal life, and it turns into a story.

The Japanese classic theatre can be played only through signs, gestures which include also masks, in objects. There the public is advised.

In the ancient theatre, the mask without a gesture was unconceivable. The bowing of the mask (resonance box) her heightening has clear semnification. After all, the GESTURE really matters. It matters for a better understanding and for a witty emphasis and for a metaphorization.

And of course, we could talk about the GESTURE of victory, the GESTURE of renunciation, the political GESTURE, the GESTURE of closeness and many others.

BABEL FAST the 8th edition is a GESTURE of profound reverence for the public, for the city and for all those who made the gesture of being with us and supporting us.

- Vom folosi **GESTul** la replică
- Intrarea în teatru: **gestibul**
- Zodiac: Să**gest**ător

Ce vedem mâine, 5 iunie...

Magnifica Iluzie / La Magnifica Illusione de/ by Andrea Paolucci & Giovanni Dispenza

18:00 – Sala Mare / Main Hall - Teatro dell'Argine, Bologna, Italia

Noul spectacol al Teatrului dell'Argine, care a deschis stagiunea 2016 – 2017 a Teatrului Municipal ITC din San Lazzaro (Bologna, Italy) este de nedescris în cuvinte, visător, poetic, jucat dur. Este o piesă de teatru despre complicitate, altruism, mister, călătorii pe mare, dar și călătorii interioare ale sufletului. Provocarea spectacolului este de a fi plăcut de o audiență cât mai diferită, atât de adulți cât și de copii, de publicul cunoscător, dar și de cel nou. Acest lucru este datorat unui limbaj mixt, îmbinat cu arta păpușilor și marionetelor, proiecțiilor video și angajamentului între actor și privitor.

Regia / Directed by: **Andrea Paolucci**

Dramaturgia / Dramaturgy: **Mattia De Luca e Andrea Paolucci** ș

Scenografia / Scenography: **Giovanni Dispenza, Dario Marcolin Gallerani, Carmela Delle Curti**

Regele Lear / King Lear, după / after William Shakespeare

19:15 – Casa Sindicatelor - Teatr Kurgan, Rusia / Russia

Spectacolul lui Dumitru Acriș răspunde la următoarele întrebări: În ce perioadă trăim? Suntem conștienți de ea? Discuția nu este una restrânsă, ci este una despre întreaga filozofie a puterii și natura agresiunii în omul zilelor noastre. Spectacolul este despre fiecare dintre noi... tu permiți agresiunii să treacă prin tine, întreții acest lanț. Nimeni nu este capabil să întrerupă lanțul durerii. Spectacolul te obligă să renunți la iluzii. Un spectacol despre armată, război, terori, despre relația părinți-copii, despre starea lumii pe care Shakespeare o redă.

Regia / Directed by: **Dumitru Acriș**

Scenografia / Scenography: **Natalie-Kate Pangilinan**

Selecția muzicală / Music selection: **Dumitru Acriș**

Coregrafia / Choreography: **Irina Galushkina**

Poate... Poate / Perhaps, Perhaps... Quizás de / by Gabriela Muñoz, Mexic

18:00 – 22:00 – Sala Mare / Main Hall - Elena Gabriela Muñoz Frias, Mexic

Dacă la început nu reușești, încearcă din nou... și din nou... și din nou. „Poate, poate... Poate” este, în egală măsură, o piesă sfâșietoare precum și una hilară, care se joacă cu ideea de singurătate și așteptare, în speranța întâlnirii Domnului Perfect. Într-o epocă în care nimic nu pare să ne mai impresioneze, tânjirea pentru „dragostea adevărată” pare să fie povara timpurilor noastre. Greta, protagonista noastră, este o femeie singură care repetă în fiecare zi, momentul venirii aceluia așa zis „Ales”. Va avea ea noroc astăzi? Poate, poate...

Regia / Directed by: **Gabriela Muñoz**

Decorul și Costumele / Set and Costume Design: **Gabriela Muñoz and Valentina Muñoz**

